

Čtvrteční dopoledne dne 6. října 2011 patřilo v rakovnické městské knihovně setkání se spisovatelem a scénáristou Davidem Janem Novotným, který se studentům čtvrtého ročníku MOA Rakovník (třída 4. L) představil jako nositel hlavní ceny Knižního klubu za knížku Sidra Noach, která je navíc nominována na cenu Magnesia Litera 2011 v kategorii prózy.

David Jan Novotný, jenž v současné době přednáší dramaturgii na Literární akademii Josefa Škvoreckého a v minulosti působil na Barrandově i na FAMU, v úvodu svoji úspěšnou knihu představil a s chutí se pustil do autorského čtení namíchaného z osudů několika generací postav a postaviček s typickou židovskou nostalgií, humorem i mystikou, z porozuměním, co člověka dělá i nedělá člověkem. Po této části pak byl čas i na některé otázky.

Měl jste děj své knížky v hlavě od začátku, nebo se postupně vyvíjel s dalšími postavami?
"Na psaní je úžasné, že vytváříte příběh podle sebe a zaplňujete ho postavami, kterým určujete jejich osudy. Jestli jsou to postavy reálné? Říkám, že ano, protože jsou z mého okolí a z mé hlavy. Stává se, že pro jednu postavu v knížce je hned několik postav skutečných, ze kterých ji vytvořím. Když vás jako čtenáře zajímá osud některé postavy, zajímá vás celý příběh a nepřestanete číst."

Co se ještě objevuje v této próze z vás a vašich prožitků?

"Víte, lidé, kteří přežili lágry během války a pak i komunistické věznice v 50. letech, mají na leccos kolem nás jiný pohled a jiné hodnoty. Markantní to pro mě bylo třeba při povodních v Praze, kde se sice odehrálo spousta dramatického, ale ta voda přijde a odejde, sebere majetky, někdy i životy, ale nemyslí to zle a nechce nikomu ublížit, prostě přijde a odejde. Horší jsou ty povodně a zemětřesení v hlavách některých lidí, které napadne, že vyhladí třeba nějaký národ, že začnou někým topit v pecích, zavírat ho do lágrů, že někomu začnou škodit. Píšu i další román o trochu mystických věcech, převtělování duší, energii, není to vnucování názoru někomu, je to spíš taková literární hra a poťouchlost."

Nutno dodat, že Novotného vyprávění o energii rozumu a převtělování dostalo během besedy i další rozměr, neboť se při jeho slovech zřítíl obraz a s rozsypaným sklem skončil na zemi. David Jan Novotný prostě zanechal i za necelé dvě hodiny v Rakovníku, kam kdysi jezdil jako závozník pro mýdlo, výraznou stopu a atmosféru vyprávěním jakoby z dávných dob, ale aktuálním i dnes.